

A következő lapokon bemutatjuk a Bokor testvérközösséget, a Hang közösséget, annak újságját, és ízelítőül az újság egyik cikkét.

A Hang közösségről

A Hang közösség mintegy tízéves múltat tekint vissza. Létrejött Dombi Ferenc katolikus pap nevéhez fűződik; ő a Bokor Bázisközösség tagja volt. Hányatott papi életútja egyik és egyben utolsó állomása Inárcs község volt, itt erősödött meg benne a Hang, és kezdtek köréje gyűlni az emberek. Nemcsak a környékbeli helyiségekből, hanem távoli vidékekről, több száz kilométerekről is jöttek hallgatni őt.

A legtöbb érdeklődő az ezotéria világából érkezett. Reiki-tanítványok, mesterek, természetgyógyászok, fényadók és még sorolhatnám. Azok, akik már több-kevesebb helyen, tanfolyamon kerestek valamit, vagy inkább valakit. Amikor Feri bácsit meghallották, tudták, hogy rátaláltak arra, amit már oly régen kerestek: megtalálták boldogságuk kulcsát, és magát Istent, Jézus Krisztust. Feri bácsi az ezotéria tengerére vetette ki a hálóját, ebből a tengerből fogott ki halakat Jézusnak. Így aztán az ő miséje után, a kérdés-felelet előtt meditatáltak a jelenlevők, ami itt teljesen természetes mindenki számára. A meditációt ő maga vezette, persze ezt is Jézusra irányítottan.

A hallgatóságból alakult ki azután a több száz fős közösség, amely az önszerveződés következtében a Bokor mintájára kialakította a maga tanulócsoportjait, városokban, községekben, falvakban. Nagyobb településeken több is létrejött, így például Kecskeméten, Szolnokon, Székesfehérvárott és Budapesten is. A csoportok kialakulása, önállósulása nem egyszerre és nem egyformán ment végbe. A vidékiek hamar, a kezdetektől önállóan működtek, saját arculattal, a budapestiekénél viszont ez csak akkortól alakult ki, amikor betegsége miatt Feri bácsi már nem tanította őket tovább, mert addig a lakásán mint hallgatóság és kérdezők voltak jelen. Mára minden csoportunk önálló egységként működik és tanul, heti, kétheti találkozási rendszerességgel.

A tananyagról: „Merre Menjek?”, „Keressétek az Isten Országát”, evan-

géliumok, ill. a Hang-könyveket olvassuk. Analízis, tartalom-kibontás, a mára szóló üzenet megértése – ezekre törekszünk.

Szervezeti felépítésünk egyedi: nincs vezető testületünk, amely feladatokat határozna meg, vagy osztana ki bárkinek is. Ha valami megszületik közösségünkben, az azért van, mert valakiben ezt elindította a Szentlélek, s ő elindult annak megvalósítására, egyedül vagy másokkal. Így lett Hang-táborunk, Magyartési Össz-Hangunk és Hang újságunk, lelkigyakorlataink, kirándulásaink... A Szentlélek vezetését nap mint nap megtapasztalhatjuk.

Két központi rendezvényünk van havi rendszerességgel: az inárcsi, a hónap utolsó vasárnapján megtartott mise, és a gazdagréti mise a második vasárnapon.

A Hang-táborunk évente egy alkalommal van, júliusban, s egy hétig tart. Tanulunk és pihenünk. A Magyartési Össz-Hang pedig fórum a közösségek számára, amelyeket egy-két küldött képvisel a hétvégi programon. A közösség aktuális belügyeit beszéljük meg itt, és keressük a továbblépés útját.

Karizmatikus közösség vagyunk. Közöttünk többen is vannak olyanok, akiknek egy bizonyos képességét Isten megtisztította, és felerősítette a közösség számára. Az újjászületés és/vagy a lélekkeresztség ajándékát kapták meg többen, mint ahogyan ezeket Feri bácsi is megkapta.

A nevünkről, mit is jelent az, hogy „Hang”? Ez a szó kifejezni szándékozik, hogy bennünk a lelkiismeretünkön keresztül szólni akar egy hang. Ha mi az evangélium szűrőjével megtisztítjuk ezt a hangot, akkor hamar felfedezhetjük Jézus és más égi lények segítő szavait. Azokat a szavakat fedezhetjük fel, amelyek építenek, buzdítanak és vigasztalnak minket. Ezek a tartalmak jelzik, hogy minket szerető égi lények szólítanak meg, akik tiszteletben tartják szabadságunkat.

Van egy másik nevünk is, amit Máriától kaptunk 2003 májusában. Bár ez nem került még használatba, csak mint egy jelző szerepel a nevünkkel együtt: ez az „Égi Béke a Földön” kifejezés. „Tehát a mi társaságunknak, akik itt is (Gazdagréten), meg Inárcson is összegyűnünk, akik elég rendszeresen olvassuk a Hang-könyveket, akik általában kapcsolatban vannak velünk, és igent mondanak ezekre a tartalmakra, vagy így mondom: *igent mondanak arra a Jézusra, akit az evangéliumok alapján meg tudunk ismerni, és aki azt várja, hogy befogadjuk őt* – ezek tehát szívükben már lepecsételődtek ezzel, hogy ÉGI BÉKE A FÖLDÖN” (részlet a 2000. június 11-i, Pünkösdi vasárnapi szentmise prédikációjából).

A szerető Istenben hiszünk, aki csak szeretni tud, és Jézus Krisztusban, az Ő Szent Fiában. Szeretjük Szűz Máriát, Jézus édesanyját, és az őrangyalokat, akik segítenek az Úton járásban. Életünket átjárja a soha senkinek nem ártás, a mindig mindenkinek megbocsátás, és lehetőségeinkhez képest a segítség cselekedetei. Hitünk két pilléren támaszkodik. Az egyik az „univerzális hit”, ami annyit jelent, hogy minden embert embernek tekintünk, és emberként viselkedünk vele, bárki és bármilyen is ő. Ugyanakkor elvárjuk, hogy minket is embernek tekintsenek, és így bánjanak velünk. Mi úgy akarunk cselekedni másokkal, amint szeretnénk, hogy velünk is cselekedjenek. A másik pillér az „alapalázat”, ennek két pontja van: 1. Nyitottak vagyunk a jobbra, vagyis mi lecseréljük az eddigi jónak látottat jobbra, ha azt valaki Jézussal alátámasztva mondja nekünk. 2. A meglátott jóért minden körülményben kiállunk, érte minden gyalázatot vállalunk.

A Hang közösség Bokor-gyökerű. A Bokor „nyolcas ága” vagyunk, mivel Feri bácsi a Bokor Bázisközösség tagja volt. Hozzánk az a szellemiség és hitvallás áll a legközelebb, amit a Bokor képvisel. Ez azért is van így, mert egyek a gyökereink.

Deák Zoltán